

ОКТОМВРИЙ

Съ намѣтка и гугла отъ сива мъгла
Октомврий припуска низъ черни поля,

Октомврий е гнѣвень, Октомврий снове
съ дружина студени и зли вѣтрове.

Щомъ чуютъ звънцигѣ и злбнния смѣхъ,
горигѣ привеждатъ вършини отъ страхъ
и тихичко плачатъ, и зъзнатъ въ нощѣта,
и ронятъ червени ранени листа.

Защо ги облѣхвашъ съсъ влага и хладъ,
защо ги погубвашъ въ безумство и ядъ,
не чувашъ ли жалби, не чувашъ ли стонъ,
Октомврий, Октомврий съсъ жълтия конь!

Асенъ Разцвѣтниковъ

